

इष्टादस्य पुस्तकं ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ खखस्य नृपते घोषणं ५ यिरूशालमं प्रति गमनाय मनुजानां प्रवर्त्तनं ७ खखेण नृप-
• तिना यिरूदीयलोकेभ्यो मन्दिरस्य भाजनानां वितरणञ्च ।

- १ अपरं यिरिमियेण घोक्तस्य परमेश्वरीयवचनस्य सिद्ध्यर्थं पारसीक-
नरपतेः खखस्य राजत्वस्य प्रथमे वत्सरे परमेश्वरः पारसीकनृपतेः
खखस्य मनः प्रवर्त्तयामास, ततः स निजराष्ट्रस्य सर्वत्र घोषणया पत्रि-
२ कथा च वच इदं प्रचारयामास, पारसीकनृपतिः खख इमां भारतीं
कथयति, स्वर्गीयः प्रभुः परमेश्वरः पृथिव्या निखिलानि राष्ट्राणि मल्लम्
अददात्, अपरं यिरूदाजनपदस्थे यिरूशालमे तदीयमन्दिरस्य पुनर्नि-
३ र्माणाय माम् आज्ञापयत् । अतो युष्माकं मध्ये तस्य लोकः को विद्यते?
तस्य प्रभुः परमेश्वरस्तस्य सहायो भूयात् । स यिरूदाजनपदस्थं यिरू-
शालमं व्रजित्वा तत्र यिरूशालम इच्छायेतः प्रभोः परमेश्वरस्य मन्दिरं
४ पुनर्निर्मातुं यतः स एव सत्य ईश्वरः । अपरं तादृशोऽवशिष्टः कश्चिज्जनो
यत्र कुत्रचित् स्थाने प्रवसति तत्स्थाननिवासिनो मनुजा यिरूशालम-
स्थस्य परमेश्वरीयमन्दिरस्य कृते स्वेच्छानैवेद्यैः सार्द्धं रजतकाञ्चनादीनां
वित्तानां पशूनाञ्च दानेन तम् उपकुर्वन्तु ।

- ५ ततो यिरूशालमे परमेश्वरीयमन्दिरस्य पुनर्निर्माणार्थं यिरूदावंशस्य
विन्यामीनवंशस्य च प्रधानमनुजा याजका लेवीयाश्चेत्यादीनां यावतां
६ लोकानां मनांसीश्वरेण प्रावर्त्तन्त ते सर्वे यात्रां प्रचक्रिरे । चतुर्दिक्स्था
निखिलमनुजाश्च स्वेच्छानैवेद्यैः सार्द्धं रजतमयभाजनानि काञ्चनानि
तदन्यवित्तानि पशून् बज्रमूल्यद्रव्याणि च तेभ्यो दत्त्वा तान् उपचक्रिरे ।
७ अपरं परमेश्वरीयमन्दिरस्य यानि भाजनानि निवूखित्वितरेण यिरू-
शालमत आनीय स्वीयदेवमन्दिरे निहितानि नृपतिः खखस्तानि वह्नि-
८ श्चकार । पारसीकनृपतिः खखस्तानि कोषाध्यक्षस्य मित्रिदातस्य कराद्
गृहीत्वा श्वेष्वसरनामो यिरूदाः शासकस्य सन्निधौ तानि गणयित्वा

समर्पयामास । तेषां द्रव्याणाम् इयं संख्या । सुवर्णमयानि त्रिंशत् पा- ९
त्राणि रजतमयानि सहस्रभाजनानि, ऊनत्रिंशत् कुरिकाः, त्रिंशत् १०
काञ्चनमयानि पानभाजनानि दशाधिकानि चतुःशतानि रजतमयानि
मध्यमपात्राणि तदन्यपात्राणाञ्च सहस्रं, साकल्येन चतुःशताधिकानि ११
पञ्चसहस्राणि सुवर्णमयानि रजतमयानि च भाजनान्यासन् । एतानि
सर्वाणि बाबिलतो यिरूशालमं प्रति प्रवासिनां पुनरानयनकाले शेष-
वसर आदाय जग्मिवान् ।

२ द्वितीयोऽध्यायः ।

2

१ यिरूशालम आगतानां वन्दिलोकानां संख्या ९६ याजकानां संख्या ४० लेवीयानां
संख्या ४१ गायकानां संख्या ४२ द्वारपालानां संख्या ४३ निथोनैयानां संख्या ५५
सुलेमनो दासवंशीयानां संख्या ६१ याजकवंशीयानां संख्या ६४ सर्वेषां संख्या तेषां
द्रव्याणि च ६८ उत्कृष्टद्रव्याणां कथनञ्च ।

बाबिलीयनृपेण निवूखलित्सरेण बाबिले प्रवासिता जनपदस्य ये १
वन्दिलोका यिरूशालमं विद्वदादेशीयानि निजनगराणि वा प्रत्यागन्तुं
यात्रां विधाय सिरूब्बाबिलो येशूयो निहिमियः सिरायो रियेलायो २
मर्दिखयो विलूशनः मिस्रपरो विगवयो रिद्धमो वानाहश्चैतैः समं परा-
वृत्य जग्मुस्तेषाम् इत्यायेलीयलोकानां संख्या । परियोश्ववंशस्य शताधिके ३
हे सहस्रे द्विसप्ततिजनाः । शिफटियवंशस्य शतत्रयद्विसप्ततिजनाः । ४
आरह्ववंशस्य सप्तशतानि पञ्चसप्ततिजनाः । पद्यतमोयाववंशस्य येशूय- ५
योयाववंशीया अष्टशताधिके हे सहस्रे द्वादशजनाः । एलमवंशस्य द्वि- ७
शताधिकसहस्रं चतुःपञ्चाशज्जनाः । सत्तूवंशस्य पञ्चचत्वारिंशदधिकानि ८
नवशतानि जनाः । सकोयवंशस्य षष्ट्यधिकानि सप्तशतानि जनाः । वानि- १०
वंशस्य द्विचत्वारिंशदधिकानि षट्शतानि जनाः । वेवयवंशस्य त्रयोविं- ११
शत्यधिकानि षट्शतानि जनाः । अस्गदवंशस्य द्विशताधिकसहस्रं द्वा- १२
विंशतिजनाः । अदोनीकामवंशस्य षट्षष्ट्यधिकानि षट्शतानि जनाः । १३
विगवयवंशस्य षट्पञ्चाशदधिके हे सहस्रे जनाः । आदीनवंशस्य चतुःप- १५
ञ्चाशदधिकानि चत्वारि शतानि जनाः । अपरं आटोवंशस्य द्विभियवंशी- १६
या अष्टनवतिजनाः । वेत्सयवंशस्य त्रयोविंशत्यधिकानि त्रिंशतानि जनाः । १७
योरारह्ववंशस्य द्वादशाधिकशतं जनाः । हशूमवंशस्य त्रयोविंशत्यधिके हे १८
शत्रे जनाः । गिब्बरवंशस्य पञ्चनवतिजनाः । अपरं वैतलेहमवंशस्य त्रयो- १९

१९ विंशत्यधिकं शतं जनाः । निटोफानिवासिनां षट्पञ्चाशत् जनाः । अना-
 २४ येतनिवासिनाम् अष्टाविंशत्यधिकं शतं जनाः । अस्मावतवंशस्य द्वि-
 २५ चत्वारिंशज्जनाः । किरियतयियारीमवंशस्य किफोरावंशस्य वेरोतवंशस्य
 २६ च त्रयश्चत्वारिंशदधिकानि सप्त शतानि जनाः । रामतवंशस्य गेवावंशस्य
 २७ चैकविंशत्यधिकानि षट्शतानि जनाः । मिक्मसनिवासिनां द्वाविंशत्य-
 २८ धिकं शतं जनाः । वैथेलनिवासिनाम् अयनिवासिनाश्च त्रयोविंशत्यधिके
 २९ द्वे शते जनाः । निवोवंशस्य द्विपञ्चाशत् जनाः । मग्वीशवंशस्य षट्प-
 ३१ ञ्चाशदधिकं शतं जनाः । अन्यैलमवंशस्य चतुःपञ्चाशदधिकशतद्वयाधिकं
 ३२ सहस्रं जनाः । हारीमवंशस्य विंशत्यधिकानि त्रीणि शतानि जनाः ।
 ३३ लोदवंशस्य हादीदवंशस्य ओनोवंशस्य च पञ्चविंशत्यधिकानि सप्त श-
 ३४ तानि जनाः । यिरीज्जवंशस्य पञ्चचत्वारिंशदधिकानि त्रीणि शतानि
 ३५ जनाः । सिनायावंशस्य त्रिंशदधिकषट्शताधिकानि त्रीणि सहस्राणि
 जना आसन् ।

३६ याजकानां संख्येयं । येशूयवंशजयिदवियवंशस्य त्रिसप्तत्यधिकानि न-
 ३७ वशतानि जनाः । इग्मेरवंशस्य द्विपञ्चाशदधिकं सहस्रं जनाः । पंश्हूर-
 ३८ वंशस्य सप्तचत्वारिंशदधिकशतद्वयाधिकं सहस्रं जनाः । हारीमवंशस्य
 सप्तदशाधिकं सहस्रं जना आसन् ।

४० लेवीयानां संख्येयं । हेदवियवंशे येशूयस्य कद्दीयेलस्य च वंशस्य
 चतुःसप्ततिजना आसन् ।

४१ गाथकानां संख्येयं । आसफवंशस्याष्टाविंशत्यधिकं शतं जना आसन् ।

४२ द्वारपालानां संख्येयं । शल्लूमवंशस्याटोरवंशस्य टल्मोनवंशस्याकूव-
 वंशस्य हटोटावंशस्य शेवयवंशस्य च साकल्यत ऊनचत्वारिंशदधिकं
 शतं जना आसन् ।

४३ निधीनीयलोकानां संख्येयं । सीहो हसूफाः टब्बायोतः केरोसः सीयः
 ४४ पादोनो लिबानाहो हमावो अकूवो हागवः शल्लयो हाननो गिदेलो
 ४५ गहरो राया रिस्सीनो निकोदो गसम उघः पासेहो वेधयो स्वाहो
 ४६ मियूनीयो निफूधीयो वक्बूको हकूफा हरज्जरो वसलूतो मिह्रीदा
 ४७ हर्शा वर्कोसः सीधिराः तेमहो नित्सीहो हटोफाश्चैतेषां सर्वेषां वंश-
 निवह आसीत् ।

४८ सुलेमनो दासानां सन्ताननिवहस्य संख्येयं । सोटयः सोफेरतः पि-
 ४९ रुदाः यालाहो दर्कोनो गिदेलः शिफटियो हटोलः पोखेरतहत्सीवा-

यीम आभिष्वेतैषां सर्वेषां सन्ताननिवह आसीत् । निधीनीयाः सुलेमनो ५८ दासानां सन्तानाश्च साकल्येन दिनवत्यधिकानि त्रीणि शतानि जना आसन् । अपरं तेलमेलहात् तेलहर्षातः किरूवाद् अइनाद् इम्मेराच्चा- ५९ गता एते सर्वे लोका इस्त्रायेलीयवंशा भवन्ति नवेति निश्चयार्थं निज- निजपितृवंशस्य गोत्रस्य च प्रमाणं दातुं न पारयामासुः, दिलायः ६० टोवियो निकोदस्वैतेषां वंशानां द्विपञ्चाशदधिकानि षट् शतानि जनाः । अपरं याजकवंशस्य मध्ये हवायस्य कोसस्य वर्सिल्लयस्य च सन्तानाः । ६१ एष वर्सिल्लयो गिलियदीय वर्सिल्लयस्य दुहितरमेकां व्युह्य तस्य नाम्ना विख्यातो ऽभवत् । वंशावल्यां गणितलोकानां मध्य इमे स्वेषां वंशपत्रे ६२ गवेषयित्वा न लेभिरे तन्निदानाद् अशुचयः सन्तो याजकपदाद् भ्रष्टा बभूवुः । अपरं शासकस्तान् जगाद यावद् ऊरोमतुम्मीमयोरधिकारी ६३ याजक एको न भविष्यति तावत् प्रयतं वस्तु युष्माभिर्न भोक्तव्यं ।

अपरं मिलिताः द्रव्यसमाजीयाः षष्ट्यधिकशतत्रयाधिकानि द्वाचत्वा- ६४ रिंशत्सहस्राणि जना आसन् । तदन्ये तेषां दासा दास्यश्च सप्तत्रिंशद- ६५ धिकशतत्रयाधिकानि सप्त सहस्राणि जना आसन् । अपरं तेषां मध्ये द्वे शते गायना गायन्यश्चासन् । तेषां चत्वारः षट्त्रिंशदधिकानि सप्त श- ६६ तान्यासन् अश्वतराश्च पञ्चचत्वारिंशदधिके द्वे शते आसन् । महाङ्गाश्च ६७ पञ्चत्रिंशदधिकानि चतुःशतानि गर्दभाश्च विंशत्यधिकसप्तशताधिकानि षट्सहस्राण्यासन् ।

अनन्तरं तेषु परमेश्वरीयमन्दिरस्य स्थानं यिरूशालममागतेषु पितृ- ६८ वंशानां कतिपये मुख्यलोकास्तस्य मन्दिरस्य स्वस्थाने निर्माणांश्च स्वेच्छ्या दानानि ददिवांसः । ते निजनिजशक्त्यनुसारेण तस्य कर्मणो भाण्डागारे ६९ एकषष्टिसहस्रादकौनपरिमाणानि काष्ठनानि पञ्च सहस्राण्यर्द्धशेक- रजतानि याजकानां कृते शतं वसनानि च ददिवांसः । अनन्तरं याजका ७० लेवीया अन्यलोकाश्चापरं गाथका द्वारपाला निधीनीयाश्च निजे निजे नगरे निखिलेस्त्रायेललोका निजे निजे नगरे वासं कर्तुम् आरेभिरे ।

३ तृतीयोऽध्यायः ।

3

१ ईश्वरस्य वेद्याः पुनर्निर्माणं ७ आनन्देन क्रन्दनेन च परमेश्वरीयमन्दिरस्य भित्ति- मूलस्थापनं ।

- १ अनन्तरं सप्तमे मासे समुपस्थित इच्छायेलीयनगरनिवासिनो मनुजा
 २ एको जन इव यिरूशालमे मिलितवन्तः । अपरं यिहोषादकस्य तनयो
 येशूयस्तस्य याजका भ्रातरश्च शल्टीयेलस्य सुतः सिरुब्बाबिलस्तस्य भा-
 ३ टनिवहश्च समुत्थायेश्वरीयलोकस्य मूससो व्यवस्थानुसारेण होमार्थक-
 ४ बलीनाम् उत्सर्जनार्थम् इच्छायेलीयेश्वरस्य होमवेदिं पुनर्निर्ममिरे । ते
 देशीयलोकानां भयात् तां वेदिं स्वस्थाने स्थापयाञ्चक्रिरे, अपरं परमेश्व-
 ५ रमुद्दिश्य तस्यां होमं चक्रिरे, अर्थतः प्रातःकाले सन्ध्याकाले च होमं
 ६ चक्रिरे । अपरं लिखितव्यवस्थानुसारत उटजानाम् उत्सवं पालयाञ्च-
 ७ क्रिरे विधिवत् यस्मिन् दिने यथा कर्त्तव्यं तस्मिन् तथैव निरूपितसङ्ख्याकं
 ८ होमार्थकबलिदानं चक्रिरे । अनन्तरं ते प्रत्यहम् अमावस्यासु परमेश्वरस्य
 ९ पवित्रीकृत्येषु वार्धिकोत्सवेषु कस्यचिन्नौकस्य परमेश्वरमुद्दिश्य स्वेच्छया
 १० नैवेद्यकरणसमये च कर्त्तव्यं होमं कर्त्तुम् आरेभिरे । सप्तममासस्य प्रथमं
 दिनमारभ्य ते परमेश्वरम् उद्दिश्य होमं कर्त्तुम् आरेभिरे किन्तु तदानीं
 परमेश्वरीयमन्दिरस्य भित्तिमूलं निर्मितं नाभवत् ।
 ११ अपरं पारसीकनृपतिः खखो यद्दानम् आञ्जापयत् तस्मात् ते तत्क्षेत्रे
 निचायकेभ्यश्च मुद्रा ददिवांसः । अपरं लिवानोनाद् याफोः सागरस्य
 १२ तीरं यावद् शरयकाष्ठानाम् आनयनार्थं ते सीदोनीयेभ्यः सोरीयेभ्यश्च
 १३ लोकेभ्य भक्ष्यपेयद्रव्याणि तैजानि च ददिवांसः । अनन्तरं तेषु परमेश्वरीय-
 मन्दिरं यिरूशालमम् आगतेषु द्वितीयवत्सरस्य द्वितीये मासि शल्टीये-
 १४ लस्य तनयः सिरुब्बाबिलो यिहोषादकस्य तनयो येशूयश्च तयोरवशिष्टो
 भ्राटनिवहो ऽर्धतो याजका लेवीया वन्दिदशातो यिरूशालमम् आगता
 १५ अपरे मनुजाश्च कर्मण्यारम्भं चक्रिरे । अपरं परमेश्वरीयमन्दिरस्य
 कार्याध्यक्षत्वार्यं विंशतिवत्सरवयस्कान् ततोधिकवत्सरवयस्कांश्च लेवी-
 १६ यान् न्ययुञ्जत । तदानीं येशूयस्तस्य पुत्रनिवहो भ्राटनिवहश्चापरं यि-
 ह्मदावंशीयः कद्मीयेलस्तस्य तनयनिवहश्चापरं लेविवंशीयहेनाददस्य
 पुत्रनिवहस्तेषां पुत्रा भ्रातरश्चेको जन इवेश्वरीयमन्दिरस्य कर्मकारि-
 १७ णाम् अध्यक्षत्वार्यं समतिष्ठन्त । तेन निचायका यदा परमेश्वरीयमन्दि-
 १८ रस्य भित्तिमूलं निरमिमत् तदानीम् इच्छायेलीयराजस्य दायूदो निरूप-
 णानुसारेण परमेश्वरस्य प्रशंसनार्थं परिच्छदैर्विभूषितात्सूरीहस्ताश्च या-
 १९ जकाः करतालहस्ता आसकवंशीया लेवीयाश्चोपातिष्ठन् । ते परमेश्वरस्य
 प्रशंसां धन्यवादश्च कुर्वन्त पर्यायानुसारेण मिलित्वा समगायन्, यथा,

क्षेमङ्करः स एवास्ति प्रसादश्च तदीयकः ।

इष्टायेलीयवंशेषु सर्वकालं भविष्यति ॥

अपरं परमेश्वरीयमन्दिरस्य भित्तिमूलनिर्माणसमये परमेश्वरस्य प्रशंसां कुर्वन्तो निखिललोका उच्चैःखरेणानन्दध्वनिं चक्रिरे । किन्तु याजकानां ११ लेवीयानां पितृवंशेषु मुख्यलोकानाञ्च मध्ये ये बहवः स्थविरा मनुजाः पूर्वमन्दिरं दृष्टवन्तस्तेषां समक्षम् एतस्य मन्दिरस्य भित्तिमूले निर्मणीयमाणे त उच्चैःखरेण क्रन्दितवन्तः परन्त्वपरे बहवः सानन्दं हर्षनादं चक्रिरे । ततो हेतोरानन्दयुक्तसिंहनादः क्रन्दनस्य च रवो लोकैर्वि- १२ शिष्य निश्चेतुं नाशक्यत, यतो लोकैरुच्चध्वनिरक्रियत, स च रवो दूराद् अश्रूयत ।

4

४ चतुर्थोऽध्यायः ।

१ विपचैर्षिहृदीयानां निचायनात् निवर्त्तनं ११ नरपतेः समीपं तैः प्रेषितस्याभियोग-पवस्थानरूपपत्रं १७ तान् प्रति राज्ञ आज्ञाप्रेरणं २१ निचायनस्य निवृत्तिश्च ।

अनन्तरं वन्दिनो मनुजा इष्टायेलः प्रभुं परमेश्वरम् उद्दिश्य मन्दि- १ रस्य पुनर्निर्माणं कुर्वन्तीति वचो निश्चयं यिह्मदाविन्यामीनयो रिपवः सिरुब्बाबिलस्य समीपं पितृप्रधानानां समीपञ्च गत्वा तान् जगदुः, २ युष्माभिः समं वयमपि निचेष्ट्यामो यतो यूयमिव वयमपि युष्माकं ईश्वरं भजामहे । येनाश्वरीयनृपेणैषरहद्देनेन वयम् एतत् स्थानम् आनीतास्तस्य राजत्वकालम् आरभ्य युष्माकम् ईश्वरम् उद्दिश्य बलिदानं कुर्महे । ततः सिरुब्बाबिलो येऽश्रूय इष्टायेल इतरे निखिलाः पितृप्रधा- ३ नाञ्च तान् अवदन् अस्माकम् ईश्वरस्य निमित्तम् अस्माभिः समं मन्दिरनिर्माणं युष्माभिर्न कर्त्तव्यं । पारसीकनरपतिः खखो ऽस्मान् यादृग् आ- ४ ज्ञापयत् तदनुसारेण केवलं वयम् इष्टायेलः प्रभोः परमेश्वरस्य मन्दिरं निर्मास्यामहे । तेन देशीया मनुजा यिह्मदीयलोकानां हस्तान् दुर्बलान् ४ कर्त्तुं निर्माणे तान् लोषितुञ्चारेभिरे । अपरं पारसीकनरपतेः खखस्य ५ राजत्वम् आरभ्य पारसीकनरपते दारा राजत्वं यावत् तेषाम् अभि- ६ प्रायं निरर्थकं कर्त्तुं तेषां विरुद्धं मन्त्रिणां उत्कीर्णं ददिवांसः । विष्णे- ६ षतो ऽहेश्वरस्य राजत्वस्य प्रथमे ते यिह्मदायिरुशलमयो निर्वासिनां विरुद्धम् एकम् अभियोगपत्रं लिलिखुः । अपरं अर्तसत्तस्य राजत्वकाले ७

- विष्णुमो मित्रिदातः टावेनस्तेषां सहायनिवहश्च पारसीकनरपतिम्
 अर्त्तसस्तं प्रति यत् पत्रं लिखितुं अरामीयाक्षरैर् लिखितम् अरा-
 ८ मीयभाषया बोधितञ्चासीत् । शासिता रिद्धमो लेखकः शिम्शयश्च
 यिरूशालमस्य विरुद्धं अर्त्तसस्तं नृपतिं प्रति तत् पत्रं लिखितुः ।
 ९ तदानीं शासिता रिद्धमो लेखकः शिम्शयश्च तयोरपरे सहाया दीनीया
 अफर्सीखिया टर्पिनीया अफर्सीया अर्किनीया बाबिलीयाः श्रृङ्गनीया
 १० देह्रीया एलमीया महामहिम्नाख्यरेणानीताः शोमिरोणनगरे स्थापि-
 ताश्च जातयः फरातसरितो ऽवारस्था इतरा निखिला जातयश्च तादृशं
 पत्रं लिखितुः ।
 ११ ते नरपतिम् अर्त्तसस्तं प्रति यत् पत्रं प्रेषयाञ्चक्रिरे तस्यानुरूपं
 पत्रमित्यं । फरातसरितः पारस्था भवतो दासप्रभृतयः पत्रं लिखन्ति ।
 १२ नरपतेः सन्निधौ निवेदनमिदं यिद्धदीया भवतः समीपाद् अस्माकं स्था-
 नमिदं यिरूशालमम् आगत्य राजद्रोहिनगरं पुनर्निर्मिते भित्तिमूलं
 १३ निर्माय प्राकारं कर्तुम् उद्यमं कुर्वन्ति च । अतो नरपतये निवेदन-
 मिदम्, एतस्मिन् नगरे पुनर्निर्मिते तस्य प्राकारे च स्थापिते सत्येते
 लोका करं राजसं सुक्तं वा पुनर्न दास्यन्ति तेन नृपते राजस्य क्षति
 १४ भविष्यति । वयं राजधान्या लवणभोक्तास्तेन्निदानात् नरपतेः क्षति-
 १५ दर्शनम् अस्माभिरसह्यम् अतो हेतोर् दूतेन राजानं ज्ञापयामहे । निज-
 पिष्टलोकानां पुरावृत्तपुस्तकम् अनुसन्धाय भवता दृश्यताम् इदं नगरं
 राजद्रोहि नृपाणां जनपदस्य च हानिजनकम् एतन्नगरनिवासिनश्च
 पूर्वकालम् आरभ्य कलहिनः सन्ति तन्निदानात् तद् व्यनाशयत, एतत्
 १६ तस्मात् पुरावृत्तपुस्तकात् निश्चितम् अवगमिष्यते । यदि नगरमिदं
 पुनर्निर्मीयते तस्य प्राकारश्च सम्पाद्यते तर्हि तेन सरितो ऽवारे तव
 कुत्राप्यधिकारो न स्यास्यति ।
 १७ अनन्तरं राजा शासकं रिद्धमं लेखकं शिम्शयं शोमिरोणनिवासि-
 नस्तेषाम् अपरान् सहायान् सरितो ऽवारस्थान् इतरलोकांश्च समुद्दिश्य
 १८ प्रत्युत्तरं लिखेत्, यूयं सर्वे मम नमस्कारं ज्ञास्यथ । मां प्रति यत् पत्रं
 १९ युष्माभिः प्रहितं तत् मम सम्मुखे सुस्पष्टम् अपाठि, तेनाहम् आज्ञाप्या-
 नुसन्धाय ज्ञातवान् पुरातनकालमारभ्य तन्नगरं राजद्रोह्यासीत् तन्मध्ये
 २० राजद्रोह आञ्चालङ्घनञ्चाभवत् । यिरूशालमे ये पराक्रमिणो राजान
 आसन् ते सरितः पारस्थितानां सर्वेषाम् उपरिष्ठाद् राजत्वम् अकुर्वन्

अपरं तेभ्यो राजेखं राजकरः शुल्कश्चादीयन्त । अतस्तैर् लोकेस्तस्मात् ११
कर्मणो निवर्त्तितव्यं यावच्च मत्तः कोऽपि निदेशो न लभ्यते तावत् तन्नगरं
पुनर्न निर्मातव्यमित्याज्ञापयत् । सावधानम् एतस्मिन् कर्मणि युष्मा- १२
कम् उपेक्षा न जायताम् । राजगणस्य हानिरपचयश्च कुतो भविष्यति ?

अनन्तरं रिद्धमस्य लेखकस्य शिम्शयस्य तयोः सहायानाञ्च साक्षाद् १३
अर्त्तसस्तस्य पत्रे पठिते ते तूर्णं यिरूशालमे यिह्ददीयानां समीपं गत्वा
बाऊबलेन तान् तस्मात् कर्मणो निवर्त्तयामासुः । ततो यिरूशालमस्य- १४
स्थेश्वरीयमन्दिरस्य कार्यं निवृत्तं बभूव, पारसीकनृपते दारा राजत्वस्य
द्वितीयं वत्सरं यावत् तत् निवृत्तं तस्यै ।

5

५ पञ्चमोऽध्यायः ।

१ यिह्ददीयानां पुनर्वारं निचयनारम्भः २ तान् निवारयितुं विपक्षाणां यतनं इ
दारां नरपतिं प्रति विपक्षाणाम् अनुरूपपत्रं ।

अनन्तरं भविष्यद्वादी जगय इहोः सुतो भविष्यद्वादी सिखरियश्च १
यिह्ददायिरूशालमस्थान् यिह्ददीयान् प्रतीक्षायेन ईश्वरस्य नाम्ना भवि-
ष्यद्वचनं प्रचारयाञ्चक्रतुः । तेन शल्टीयेलस्य तनयः सिरुब्बाबिलो यिहो- २
षादकस्य तनयो येशूयश्च प्रोत्थाय यिरूशालम ईश्वरीयमन्दिरं पुनर्नि-
र्मापयितुम् आरेभते, अपरम् ईश्वरस्य भविष्यद्वादिनौ तयोः साहाय्यं
कुर्वन्तौ तावुपचक्रतुः ।

अनन्तरं सरितो ऽवारस्थो देशाध्यक्षस्तलयः सेथरवोघिनयश्च तयोः ३
सहायलोकाश्च तेषां समीपम् आगत्य तान् अवदन्, एतन्मन्दिरस्य
निर्माणार्थं प्राकारस्य सम्पादनार्थञ्च युष्मान् क आज्ञापयत् ? तदानीं ४
यैरिदं निचयनं क्रियते तेषां कानि नामानीति वयं तेषां प्रश्नानुसारेण
कथितवन्तः । किन्तु यिह्ददीयानां प्राचीनलोकेष्वीश्वरस्य कृपादृष्टौ सत्यां ५
वैरिणो दारा नृपतेराज्ञां विना तान् न निवारयामासुः । अनन्तरम्
एतत् कर्माधि ते पत्रं लिखित्वा प्रेषयाञ्चक्रिरे ।

अनन्तरं सरितो ऽवारस्थो देशाध्यक्षस्तलयः सेथरवोघिनयो नद्या ६
अवारस्थास्तेषां सहाया अप्रसिखीया लोकाश्च नरपतिं दारां प्रति यत्
पत्रं प्रेषयाञ्चक्रिरे तस्यानुरूपं पत्रमेतत् । ते पत्रेण खनिवेदनं ज्ञापय- ७
न्तस्तं प्रत्येतानि वचांसि लिखितुः, दारानरपतेः सर्वत्र मङ्गलं भूयात् ।

- ८ नरपतेः सन्निधौ निवेदनमस्माकम् । वयं विह्वलादेशे महत ईश्वरस्य
मन्दिरम् अगच्छाम, तत् तत्क्षितपाषाणैः कुड्येषु स्थापितैः काष्ठैश्च नि-
९ र्मीयते । तत् कर्म त्वरितं क्रियते तेषां करैरतिशयं वर्द्धते च । ततो
वयं तान् प्राचीनलोकान् अगच्छाम, एतन्मन्दिरनिर्माणाथं प्राकारनि-
१० चयनार्थञ्च युष्मान् क आज्ञापयत्? अपरं वयं तेषां प्रमुखलोकानां ना-
११ मानि लिखित्वा त्वां ज्ञापयितुं तेषां नामान्यपि पृष्ठवन्तः । तेन तैरस्मान्
प्रतिगदितं वयं द्यावापृथिव्योरोश्वरस्य दासाः, इदञ्च यन्मन्दिरम् अस्मा-
भिः पुन निर्मीयते तद् बज्रवत्सरेभ्यः पूर्वं निरमायि, तत् केनचिद्
१२ इच्छायेलीयेन भूपतिना निर्माय स्थापितमासीत् । किन्त्वस्माकं पूर्वपुरुषैः
स्वर्गीय ईश्वरे क्रोधिते सति स तान् बाबिलीयनरपतेः कस्दीयनिबु-
खत्विस्वरस्य हस्ते समर्पयत् तेनैवेदं मन्दिरं भयं लोकाश्च बाबिलं
१३ नीताः । किन्तु बाबिलीयनरपतेः खखस्य राजत्वस्य प्रथमे वत्सरे खखो
१४ नृप एतस्त्रैश्वरीयमन्दिरस्य पुन निर्माणम् आज्ञापयत् । अपरं निबुख-
त्विस्वर ईश्वरीयमन्दिरस्य यानि कनकरजतमयानि भाजनानि यिरू-
शलमस्थमन्दिरात् समादाय बाबिलस्थप्रासादे न्यधत्त, तानि निखिल-
भाजनानि नृपतिः खखो बाबिलस्थप्रासादाद् गृहीत्वा श्रेष्ठवसरनाम-
१५ कस्य शासकस्य करे समर्पयत् । अपरं तम् आचचक्षे, त्वम् एतानि भा-
जनान्यादाय यिरूशलमस्थं मन्दिरं गत्वेश्वरस्य मन्दिरं निजस्थाने पुन
१६ निर्मापय । तेन श्रेष्ठवसर आगत्य यिरूशलमस्थमन्दिरस्य भित्तिमूलं
चकार तं कालमारभ्य यावदद्यैतस्य निचयनं भवति समाप्तिर्नाभवत् ।
१७ अत इदानीं यदि राज्ञे रोचते तर्हि नरपतिः खखो यिरूशलमस्थस्ये-
श्वरीयमन्दिरस्य पुन निर्माणम् आज्ञापयत् न वैतस्यानुसन्धानं बाबि-
लस्थे राजकीयधनागारे क्रियताम् । एतस्मिन् विषये नृपतिरस्मान् प्रति
निजाज्ञां प्रेषयतु ।

6

६ षष्ठोऽध्यायः ।

१ मन्दिरस्य निर्माणार्थं दारा नूतनो निदेशः १२ मन्दिरस्य कर्मसमापनं १३ मन्दि-
रस्य प्रतिष्ठापनं १४ निस्सारोत्सवस्य समाचरणञ्च ।

- १ अनन्तरं दारा नृपतेराज्ञया बाबिलस्थधनागारस्य लिपिशालायां
२ तस्य पत्रस्य गवेषणे कृते मादीयजनपदस्याहमिथानास्मि राजनिवेशने

पत्रमेकम् अलम्बि तत्र स्मरणार्थकं वच इदं लिखितमासीत् । नरपतेः १
 खखस्य प्रथमवत्सरे खखो नृपो यिरूशालमस्थम् ईश्वरीयमन्दिरमधि
 समाज्ञापयत्, मनुजा यत्र स्थाने बलिदानम् अकुर्वन् तन्मन्दिरं पुन
 निर्मायतां तस्य भित्तिमूलञ्च क्रियतां, अपरं तस्योर्ध्वत्वं षष्टिहस्ताः
 प्रस्थत्वञ्च षष्टिहस्ता भविष्यति । अपरं तदर्थं पृथुलपाषाणानां तिस्रः ४
 पङ्क्तयो नवीनकाष्ठानाञ्चैका पङ्क्तिं निर्चीयतां राजनिवेशनाञ्च तस्य धन-
 व्ययो भवतु । अपरं निवुखित्सरो यानि यानि काञ्चनमयानि रज- ५
 तमयानि च भाजनानि यिरूशालमस्थमन्दिराद् गृहीत्वा बाबिलम्
 आनयत् तानि सर्वाणि पुन दातव्यानि, तानि यिरूशालमस्थमन्दिरे
 निजं स्थानं नाधियन्ते तत्रेश्वरस्य गृहे निधास्यन्ते च । इदानीं हे ६
 नद्याः पारस्यदेशाध्यक्ष तलय, हे ग्रैथरवोघिनय, युवाभ्यां नद्याः पारस्यै
 र्युवयोः सहायैरफसिखीयैश्च तस्माद् दूरे स्थातव्यं । ईश्वरीयमन्दिरस्य ७
 कार्यं किञ्चिदपि मा बाधध्वं यिहदीयानाम् अथ्यक्षो यिहदीयानां
 प्राचीनलोकाश्चेश्वरीयमन्दिरं तदीयस्थाने निर्मापयन्तु । अपरं तस्येश्व- ८
 रीयमन्दिरस्य निचयनाय यिहदीयानां प्राचीनलोका युष्माभिः कीदृग्
 उपकर्तव्यास्तद् आज्ञापयामि तेषां यद् बाधा न जायते तत्कृते राजको-
 षाद् अर्थतो नद्याः पारस्यदेशीयकरेभ्यो ऽर्थास्तेभ्यो दातव्याः । अपरं ते यत् ९
 स्वर्गीयेश्वरम् उद्दिश्य सुगन्धियज्ञान् कुर्वन्ति यच्च नृपस्य तदीयपुत्राणाञ्च
 जीवनं प्रार्थयन्ते तन्निमित्तं यिरूशालमस्थानां याजकानां निरूपणानु- १०
 सारेण यानि वस्तूनि तेषामावश्यकानि तान्यर्थतः स्वर्गीयेश्वराय होमा-
 र्थकबलिदानार्थं युववृषभा मेघा मेघशवकाश्चापरं गोधूमलवणद्राक्षा-
 रसतैलान्यबाधं दिने दिने तेभ्यो दातव्यानि । अपरम् आज्ञापयामि ११
 यः कश्चिद् इमाम् आज्ञां लङ्घति तस्य गृहात् नीतं कालं भूमौ स्थाप्यतां
 स च तस्मिन् बद्धो म्रियतां तस्य गृहञ्चावकराणां राशिर्भवतु । राजा १२
 वा प्रजा यः कश्चिद् आज्ञालङ्घी भूत्वा यिरूशालमस्थस्येश्वरीयमन्दिरस्य
 विनाशार्थं हस्तं प्रसारयिष्यति स तत्रैव खनामस्थापयित्रेश्वरेण विना-
 श्यतां । अहं दारा निदेशं करोमि तूर्णमेतत् क्रियतां ।

अपरं नद्या अवारस्यो देशाध्यक्षतलयः ग्रैथरवोघिनयस्तयोः सहा- १२
 यलोकाश्च नृपस्य दारा निदेशप्रेरणात् तत् त्वरितम् अकुर्वन् । ततो १४
 यिहदीयानां प्राचीनमनुजा निर्मातुम् अकुर्वन् भविष्यद्वादिनो हग-
 यस्येहोः पुत्रस्य सिखरियस्य चेश्वरीयवाण्या ते कृतार्था अभवन् । इखा-

- येन ईश्वरेण प्रहिताज्ञानुसारेण पारसीकराजस्य खखस्य दारा अर्त्त-
सस्तस्य च निदेशानुसारेण च ते निर्मितिं कृत्वा कर्मसाङ्गम् अकुर्वन् ।
१५ नरपते दारा राजत्वस्य षष्ठे वत्सरे ऽदरमासस्य तृतीयदिने मन्दिरस्य
निर्माणं समाप्तिं प्राप्नोत् ।
१६ अनन्तरम् इस्त्रायेलीयवंशा याजका लेवीया अन्ये युद्धदासा मनु-
१७ जाश्च सानन्दम् ईश्वरीयमन्दिरं प्रतिष्ठापयामासुः । ईश्वरीयमन्दिरस्य
प्रतिष्ठायाः समये ते शतं वृषभान् द्वे शते मेघान् चतुःशतानि मेघवत्स्रांश्च
बलित्वेन ददिवांसः । अपरं निखिलेस्त्रायेलीयानां पातकप्रायश्चित्तबलि-
दानार्थम् इस्त्रायेलीयवंशानां संस्थानुसारेण द्वादश क्वागास्तैरुदस्यन्त ।
१८ अपरं मूससा ग्राम्ये यत्किञ्चित् तदनुसारेण यिरूशालम ईश्वरस्य परि-
चर्यार्थं याजकान् स्त्रीयपदेषु लेवीयांश्च स्त्रीयपर्यायेषु न्ययुक्त ।
१९ अनन्तरं प्रथममासस्य चतुर्दशदिने युद्धदासानां सन्ताना निस्तारो-
२० त्वम् अकुर्वन् । यतो याजका लेवीयाश्चैकस्मिन् समये स्नान् अपावयन्
सर्वे शुचयो ऽभवन् । अपरं युद्धदासानां स्त्रीयभ्रातृणां याजकानां स्त्रे-
२१ षाश्च कृते निस्तारोत्सवीयबलीन् अचिन्दन् । अपरं वन्दित्वात् पुनरागता
इस्त्रायेलवंशा अपरम् इस्त्रायेलः प्रभोः परमेश्वरस्य भजनार्थं तेषां पत्नीया
भवितुं यावन्तो लोकास्तत्रत्यानाम् इतरजातीयलोकानाम् अशुचित्वात्
२२ स्नान् विभिन्नान् अकुर्वन् ते निखिलास्तान् बलीन् बुभुजिरे । अपरं
ते सप्तदिनानि यावत् सानन्दं क्खिण्वन्त्यानां पूषानाम् उत्सवम् अकु-
र्वन् । यतो हेतोः परमेश्वरस्तान् आनन्दयुक्तान् अकरोत् इस्त्रायेलीये-
श्वरस्य मन्दिरायकार्यं तेषां हस्तानां सबलत्वकरणार्थम् अश्वरीयनरपते
र्मनस्तान् प्रत्यनुकूलं कृतवांश्च ।

7

७ सप्तमोऽध्यायः ।

- १ इन्द्रादिस्यप्रभृतीनां यिरूशालमं प्रति गमनं ११ इन्द्रादिस्यप्रभृतीनां प्रत्यर्त्तसस्तस्य निदेशः १७ इन्द्रा-
दिस्य परमेश्वरस्य दण्डवत् प्रणमनं ।
१ तदनन्तरं प्रधानयाजकस्य हारोणस्य तनय इलियासरः, इलियास-
रस्य तनयः पीनिहसः, पीनिहसस्य तनयो ऽवीशूयः, अवीशूयस्य तनयो
२ वुक्तिः, वुक्तेस्तनय उषिः, उषेस्तनयः सिरहियः, सिरहियस्य तनयो मि-
३ रायोतः, मिरायोतस्य तनयो ऽसरियः, असरियस्य तनयो ऽमरियः, अम-
४ रियस्य तनयो ऽहोदूवः, अहोदूवस्य तनयः सादोक्तः, सादोक्तस्य तनयः

शङ्खुमः, शङ्खुमस्य तनयो हिल्कियः, हिल्कियस्य तनयो ऽसरियः, असरि- ५
यस्य तनयः सिरायः, सिरायस्य तनय इषाहः, एष इषाहः पारसीकनर-
पतेरर्तसस्तस्य राजत्वसमये बाबिलत आजगाम । स मूससो व्यवस्थायां ६
अर्थत इस्त्रायेलः प्रभुना परमेश्वरेण दत्तायां व्यवस्थायां पारदर्श्यापक
आसीत् । अपरं तदीयप्रभोः परमेश्वरस्य साहाय्येन राजा तस्य सर्वं ७
प्रार्थनीयम् अदात् । अपरं नरपतेरर्तसस्तस्य राजत्वस्य सप्तमे वत्सर ८
इस्त्रायेलीयसन्तानानां याजकानां लेवीयानां गायकानां द्वारपालानां
निधीनीयानाञ्च कतिपयलोका यिरूशालमं प्रस्थितवन्तः । अपरं नृपस्य ८
तस्य सप्तमवत्सरस्य पञ्चमे मासि स इषाहो यिरूशालमम् उपस्थितो
ऽभवत् । यतः प्रथममासस्य प्रथमे दिने स बाबिलतो गन्तुं प्रारम्भे, अपरं ९
तं प्रतीश्वरस्य मङ्गलदायकसाहाय्यात् पञ्चममासस्य प्रथमे दिने स यि-
रूशालमम् उपस्थितवान् । यत इषाहः परमेश्वरस्य शास्त्रम् अध्येतुम् १०
आचरितुं स्त्रायेल्वंशीयांस्त्राजां विधिञ्च शिक्षयितुं निजान्तःकरणं दृढं
प्रावर्त्तयत् ।

परमेश्वरेणादियानां वाक्यानाम् इस्त्रायेलं प्रत्याज्ञापितानां विधीना- ११
श्चाध्यापको यो याजक इषाहो नाम लेखकस्तस्मै नरपतिरर्तसस्तो यत्
पञ्चं दत्तवान् तस्य विवृतिरियं । राजाधिराजो ऽर्तसस्तः स्वर्गीयेश्वरस्य १२
सिद्ध्यवस्थाध्यापकं याजकम् इषाहं प्रति पत्रमिदं लिखेत्त्यादि ।
अहम् इमं निदेशं करोमि मम राज्यनिवासिनो यावन्त इस्त्रायेलीया १३
लोका याजका लेवीया वा त्वया समं यिरूशालमं गन्तुम् इच्छन्ति ते
यान्तु । यतस्तव हस्ते स्थितस्य त्वदीयेश्वरस्य शास्त्रस्यानुसारेण यिद्ददां १४
यिरूशालमश्चाध्यनुसन्धानार्थम्, अपरं यिरूशालमनिवासिनम् इस्त्रा- १५
येल ईश्वरम् उद्दिश्य नृपेण तदीयमन्त्रिभिश्च यानि रजतानि कनकानि
च स्वेच्छया दत्तानि, अपरं यिरूशालमस्थस्य खेधाम् ईश्वरस्य मन्दिरस्य १६
कृते मनुजैर् याजकैश्च स्वेच्छया दत्तैर् दानैः समं यद्भवन्ति रजतानि कन-
कानि च बाबिलस्य निखिलजनपदे त्वया प्राप्तुं शक्यन्ते, तेषां तत्र वहनार्थं
त्वं नृपेण तदीयसप्तमन्त्रिभिश्च प्रह्वीयसे । तेन धनेन त्वं नृपमान् मेवान् १७
मेघशावकांश्च तदुपयुक्तनैवेद्यपेयद्रव्याणि चाबिलखेन क्रीत्वा यिरूशालम-
स्थस्य युष्माकम् ईश्वरस्य मन्दिरे वेधाम् उत्सर्गं करिष्यसि । अपरम् अत्र- १८
शिष्टैरजतैः सुवर्णैश्च तुभ्यं तव भ्रातृभ्यश्च यत् कर्तुं रोधते तत् खेधाम् ईश्व-
रस्येच्छानुसारेण कुरुष्व । अपरं तवेश्वरस्य मन्दिरस्य परिचर्यार्थं यानि १९

- भाजनानि तुभ्यम् अदीयन्त, तानि यिरूशालम ईश्वरस्य साक्षात् सम-
 ९० र्पयिष्यसि। अपरं ततो ऽधिकं तवेश्वरस्य मन्दिरनिमित्तं प्रयोजनीया
 यो धनव्ययस्त्वया कारिष्यते, तदीयधनं राजभाण्डागाराद् ग्रहीतव्यं ।
 ९१ अपरम् अहम् अर्तसस्त्रो नरपति नद्याः पारस्थितान् निखिलको-
 ९२ षाध्यक्षान् आज्ञापयामि । स्वर्गीयेश्वरस्य शास्त्राध्यापक इन्द्राहो या-
 जको युष्माकं समीपात् शतकिक्कुरपरिमाणं रजतं शतकोरपरिमाणा
 गोधूमाः शतवातपरिमाणा द्राक्षारसाः शतवातपरिमाणानि तैलान्य-
 ९३ परिमितं लवणञ्चैतेषां मध्ये यद्यद् याचिष्यते तत् शीघ्रं क्रियतां । स्वर्गी-
 येश्वरस्य मन्दिरनिमित्तं स्वर्गीयेश्वरेण समादिष्टं निखिलं कर्म यत्नतः
 ९४ कर्त्तव्यं, राष्ट्रे नृपे तदीयतनयेषु च कुतः क्रोधो वर्त्तते ? अपरं याज-
 कानां लेवीयानां वादकानां द्वारपालानां निधीनीयानाम् ईश्वरीयम-
 न्दिरस्यान्वेषां कर्मकारिणाञ्च कस्माच्चिदपि राजस्य करस्य शुल्कस्य
 ९५ ग्रहणं निषिद्धमिति युष्मान् ज्ञाप्यते। अपरं हे इन्द्राह, त्वदीश्वरविषयकं
 यजज्ञानं तुभ्यम् अदायि तदनुसारेण सरितः पारस्थानां निखिललोकानां
 ये जनास्त्वदीयेश्वरस्य शास्त्रं जानन्ति तेषां विचारकरणार्थं शासकान्
 विचारकाञ्च नियुज्य, अपरं ये जनास्तन्न जानन्ति ते युष्माभिः शिक्ष-
 ९६ यितव्याः। अपरं यः कश्चित् त्वदीयेश्वरस्य निदेशं नृपते निदेशश्चाचरितुं
 नेच्छति त्वरितं तस्य विचारो भवतु, स प्राणदण्डप्राप्तिं यद्वा प्रवासितो
 वा हृतधनो वा काराबद्धो भवतु ।
 ९७ अस्मत्पितृणां प्रभुः परमेश्वरो धन्यो भूयात्, यतः स एव यिरूशा-
 लमस्थस्य परमेश्वरीयमन्दिरस्य शोभनायैतादृशीम् इच्छां नरपतेरन्तः-
 ९८ करणे दत्तवान्। अपरं स एव मां प्रति नृपस्य तदीयमन्त्रिणाञ्च राज्ञो
 निखिलानां पराक्रान्ताध्यक्षाणाञ्च प्रसन्नताम् उदपादयत्। तेन मां प्रति
 मम प्रभोः परमेश्वरस्यानुग्रहाद् अहम् आश्वासं लब्ध्वा मया साकं गम-
 नार्थम् इच्छायेलीयानां मध्यात् मुख्यमनुजान् समगृह्णां ।

- १ बाबिलतः पुनरागतलोकानां नामानि १५ मन्दिरस्य सेवकानां छत इदं प्रति
 दूतस्य प्रेषणं २१ उपवासकरणं २४ याजकानां करेषु सर्वधनानां समर्पणं २९
 अह्नानां यिरूशालमे गमनं ३२ मन्दिरे कनकरजतादीनां तोषणं ३६ अद्यक्ष-
 निवहे राजाज्ञापनम् समर्पणञ्च ।

नृपस्यार्तसस्तस्य राजत्वसमये ये प्रमुखपिटलोका मया समं बाबि- १
 लतो यात्राम् अकुर्वन् तेषां वंशावलिः । पीनिहसवंशे गेर्गोमः, ईथा- २
 मरवंशे दानियेलः, दायूदवंशे हटूशः । शिखनियवंशे परियोशवंशीयः ३
 सिखरियः, तेन समं वंशानसारेण सार्द्धशतं पुरुषा गणिता अभवन् ।
 अपरं पहतमोयाववंशे सिरहियस्य तनय इलीहो-ऐनयस्तेन समं द्वे शते ४
 पुरुषाश्चासन् । अपरं शिखनियवंशे यहूसीयेलस्य तनयस्तेन समं त्रीणि ५
 शतानि पुरुषाश्चासन् । अपरम् आदीनवंशे योनाथनस्य तनय एवदस्तेन ६
 समं पञ्चाशत् पुरुषाश्चासन् । अपरम् एलमवंशे उथलियस्य तनयो यि- ७
 शायियस्तेन समं सप्ततिः पुरुषाश्चासन् । अपरं शिफतियवंशे मोखा- ८
 येलस्य तनयः सिवदियस्तेन समम् अशीतिः पुरुषाश्चासन् । अपरं योया- ९
 ववंशे यिह्वीयेलस्य तनय ओवदियस्तेन समम् अष्टादशाधिके द्वे शते
 पुरुषाश्चासन् । अपरं शिलोमीतवंशे योधिफियस्य तनयस्तेन समं षष्ठ्य- १०
 धिकं शतं पुरुषाश्चासन् । अपरं वेवयवंशे वेवयस्य तनयः सिखरिय- ११
 स्तेन समम् अष्टाविंशतिः पुरुषाश्चासन् । अपरम् अस्मदवंशे हकाट- १२
 नस्य पुत्रो योहाननस्तेन समं दशाधिकं शतं पुरुषाश्चासन् । अपरम् १३
 अदोनीकामस्यापरस्मिन् वंश इलीफेलटो यियूयेलः शिमयियश्च तैः
 समं षष्टिः पुरुषाश्चासन् । अपरं विग्वयवंश ऊथयः सव्वुदश्च ताभ्यां १४
 समं सप्ततिः पुरुषाश्चासन् ।

अनन्तरम् अहम् अहवागामिन्याः सरितः समीपे तान् समग्रह्णां, १५
 तस्मिन् स्थाने वयं त्रीणि दिनानि शिविरे न्यवसाम । अपरम् अहं
 लोकान् याजकांश्च निरीक्ष्य तत्र स्थाने लेविवंशस्य कश्चन नालमे । तदा- १६
 नीम् अहं दूतैरिलियेघरो उरीयेलः शिमयिय इल्नाथनो यारिव
 इल्नाथनो नाथनः सिखरियो मिशुल्लमश्चैतान् प्रमुखलोकान् अपरं
 योयारीव इल्नाथनश्चैतौ बुद्धिमन्तौ जनौ चाकुर्यम् । अनन्तरं कासि- १७
 फियानामकस्य स्थानस्य प्रमुखजनस्येहोः समीपं तान् प्रेषयन् अस्माकम्
 ईश्वरस्य मन्दिरस्य ह्यते सेवकान् अस्माकम् अन्तिकम् आनयतेति वचः
 कासिफियास्थानवासिनम् इदं तस्य स्नातृन् निधीनीयांश्च गदितुं तान्
 आज्ञापयम् । ततो ऽस्माकं मङ्गलदायकेनेश्वरस्य साहाय्येन त इखायेलः १८
 पौत्रस्य लेवेः सुतस्य महले वंशोद्भवम् एकं बुद्धिमन्तं नरम् अस्माकम्
 अन्तिकम् आनयन्, अपरं शैरेवियं तदीयतनयान् भ्रातृंश्च साकल्यतो
 ऽष्टादशजनान्, अपरं चण्वियं तेन समं मिरारिवंशीयं यिशायियं १९

१० तदीयभ्रातृन् पुत्रांश्च साकल्यतो विंशतिर्जनान्, अपरं दायूद् सोकाध्य-
क्षाश्च लेवीयानां परिचर्यायं यान् निरूपयाश्चक्रिः एतादृशानां निधी-
नीयानां मध्याद् विंशत्यधिके द्वे शते जनान् आनयन्, एतेषां सर्वेषां
नामानि लिखितान्यभवन् ।

११ अनन्तरं वयं खेषां निजनिजबालकानां सम्पत्तीनाञ्च निमित्तं शुभ-
यात्रां प्रार्थयितुं यत् खेषाम् ईश्वरस्य साक्षात् स्नान् क्लिञ्जीयामैतदर्थम्

१२ अहम् अहवासरितः सन्निधावुपवसनस्य वचः प्राचारयं । यतो मार्गे
रिपुभ्यो ऽस्माकं रक्षार्थं नरपतिं एतनां हयारोहिणश्च याचितुम् अहं
लज्जितस्तस्माद् वयं राजानम् अवोचाम, अस्माकम् ईश्वरो यैर्भव्यते
तेषां मङ्गलजनकं साहाय्यं स करोति किन्तु स यैस्त्यज्यते तेषां विरुद्धं

१३ तस्य पराक्रमः क्रोधश्च समुपतिष्ठति । एतन्निदानाद् वयम् उपवासम्
अकुर्मापरम् अस्माकम् ईश्वरस्य सन्निधौ प्रार्थयामहि स चास्माकं
प्रार्थनां समगृह्णात् ।

१४ अनन्तरम् अहं याजकानां मध्याद् द्वादश प्रमुखलोकान् अर्थतः
श्रेष्टवियं दृष्टवियश्च ताभ्यां समं तयोर्दश भ्रातृन् एवम् अकरवं ।

१५ अपरं नरपतिस्तस्य मन्त्रिणो ऽध्यक्षाश्च तत्र विद्यमाना निखिलेखाये-
लीयलोकाश्चास्माकम् ईश्वरस्य मन्दिरस्य निमित्तं यानि रजतानि का-
ञ्चनानि भाजनानि च ददिवान्स्तानि तेषां समक्षं तोलयित्वा समर्पयं ।

१६ अर्थतः पञ्चाशदधिकषट्शतकिक्कारपरिमितानि दुर्वर्णानि शतकिक्कार-

१७ परिमितानि रौप्यभाजनानि, शतकिक्कारपरिमितानि काञ्चनानि, अपरं
सहस्रादर्कोणमूल्यानि विंशतिकनकमयभाजनानि, अपरं काञ्चनवद्
बज्रमूल्यस्योत्तमस्य परिष्कृतस्य ताम्रस्य भाजनद्वयं तोलयित्वा तेषु समा-

१८ र्पयं । अपरं तान् समवाचं यूयं परमेश्वरार्थं प्रयता विद्यध्वे, एतानि
भाजनान्यपि प्रयतानि विद्यन्ते, अपरम् एतानि रजतानि महारज-
तानि च युष्माकं पिबल्लोकानां प्रभोः परमेश्वरस्य कृते स्वीकृत्या दत्तानि

१९ नैवेद्यानि च विद्यन्ते । अतो हेतो यूयं यिरूशालमे परमेश्वरीयमन्दि-
रस्य कोष्ठेषु मुख्यानां याजकानां लेवीयानाम् इखायेलीयप्रधानपितृणाञ्च
सन्निधौ यावत् तानि तोलयित्वा न समर्पयिष्यथ तावत् सतर्कान्तिष्ठन्तो

२० रक्षत । अनन्तरं याजका लेवीयाश्च रजतानां शतकुम्भानां भाजनानाञ्च
तत्परिमाणं भारं यिरूशालमे ऽस्माकम् ईश्वरस्य मन्दिरं नेतुम् अगृह्णन् ।

२१ अनन्तरं वयं यिरूशालमं गमनार्थं प्रथममासस्य द्वादशदिने ऽहवा-

नदीतः प्रस्थितवन्तः । तत ईश्वरो ऽस्माकं साहाय्यं कुर्वन् वर्त्ममध्ये रि-
पूणां दस्यूनाञ्च कराद् अस्मान् उदधरत् । अनन्तरं वयं यिरूशालमं १९
प्राप्य तत्र स्थाने त्रीणि दिनानि व्यश्राम्याम ।

अनन्तरं चतुर्थे दिने तानि रजतानि शतकुम्भानि पात्राणि चास्मा- २१
कम् ईश्वरस्य मन्दिरे याजकस्योरियतनयस्य मिरेमोतस्य करे ऽस्माभि-
स्तोत्रयित्वा समर्पितानि । तेन समं पीनिहसस्य तनय इलीयासर आ-
सीत् । ताभ्यां समं येशूयस्य तनयो योषावदो विन्नूयेस्तनयो नोयदिय-
खेतो लेवीयावास्तां । सर्वस्मिन् गणनया तुलनया च समर्पिते तस्मिन्नेव २४
समये तस्यास्तुलायाः कृत्स्नं परिमाणं लिखितमभवत् । अपरं वन्दित्वा- २५
वस्थात आगता युद्धदासा निखिलस्येखायेलो निमित्तम् इखायेलीयेश्वरम्
उद्दिश्य होमार्थकबलिरूपेण द्वाशदष्टवभान् प्रायश्चित्तार्थञ्च घस्रवतिं
मेघान् सप्ताधिकसप्ततिं मेघशावकान् द्वादशङ्कागान् एतान् परमेश्वर-
मुद्दिश्य होमं बलिदानञ्च चक्रिरे ।

अनन्तरं ते राजप्रतिनिधिभ्यः सरितो ऽवारस्येभ्यः शासकेभ्यश्च राजा- २६
ज्ञापत्राण्यददुः, ततस्ते लोकानाम् ईश्वरीयमन्दिरस्य कार्यस्य चोपकारं
चक्रिरे ।

9

८ नवमोऽध्यायः ।

१ अन्यजातीयनारीभिः समं विह्वलीयानां मित्रताकरणकारणाद् इन्द्राष्टस्य विलापः
५ तस्य प्रार्थना च ।

तस्मिन् कर्मणि समाप्ते ऽध्यक्षा मम समीपम् आगत्य कथामिमाम् १
अकथयन्, इखायेलीया लोका याजका लेवीयाश्चेतरदेशीयलोकेभ्यः
स्वान् पृथक् नाकुर्वन् । ते किनानीयानां हित्तीयानां पिरिघोयाणां धिवू-
घीयाणाम् अम्मोनीयानां मोथावीयानां मिखीयाणाम् इमोरीयाणां चृणा-
र्हक्रियाः समाचरन्ति । विशेषतः खेपां निमित्तं निजनिजपुत्राणाञ्च ९
निमित्तं तेषां कन्या अग्रहन् अनेन प्रकारेण प्रयतवंशजाता लोका इत-
रदेशीयैः समं मिश्रिता अभवन् अपरम् अध्यक्षाः शासकाश्च दोषस्यास्य
मूलम् अभवन् । एतां वाचं निशम्याहं निजपरिधेयम् उत्तरीयञ्च वसनम् ९
अच्छिनदं निजशिरसः श्मश्रुकेशान् कृत्वा विस्मयापन्नो भवन् उपावि
शश्च । तदानो युद्धदासानाम् आञ्जालपुनमधीखायेलीयेश्वरस्य निदेशेन ४

- यावन्तो लोकाः कम्पिता अभवन् ते मम सन्निधौ मिलितवन्तः । अथरम्
 अहं सन्ध्याकालीयबलिदानसमयं यावद् विस्मयापन्नो भवन् उपाविशम् ।
- ५ अनन्तरं सन्ध्याकालीयबलिदानसमये ऽहं शोकादुत्थाय किन्नपरिधेय-
 श्चिमोत्तरीयवसनश्च सन् जानुनी पातयित्वा निजप्रभोः परमेश्वरस्य
 ६ साक्षात् करौ प्रसार्य कथितवान्, हे मदीश्वर, हे मदीश्वर, अहं त्वां प्रति
 निजं वदनम् उत्थापयितुं त्रीडितो विवर्णश्च भवामि, यतो बाहुभ्याम्
 अस्माकं पातकान्यस्माकं शिरसाम् ऊर्ध्वम् उदतिष्ठन् अस्माकम् अप-
 ७ राधश्च गगनस्पर्शी जातवान् । अस्माकं पूर्वपुरुषाणां समयमारभ्याद्य
 यावद् वयं महत्यपराधे मग्ना आस्महे । अस्माकम् अपराधकारणाद्
 वयम् अस्माकं राजानो याजकाश्चाद्यतनदशानुसारेण वदनानां व्याकु-
 लतायां लोठने वन्दित्वे चन्द्रहासेष्वितरदेशीयनरपतीनां हस्तेषु समर्पिता
 ८ अभवाम । किन्त्वधुनास्माकं कियतो ऽवशिष्टान् मनुजान् रक्षितुं भवतो
 धर्मधामन्यस्मभ्यम् आश्रयं दातुम् अस्माकं लोचनानीश्वरेण दीप्तिमन्ति
 कर्तुं वन्दित्वदशायां विश्रामं दातुञ्चास्माकं प्रभुः परमेश्वरः क्षणैककालं
 ९ प्रसन्नो ऽभवत् । वयं युद्धदासा आस्मन्तथाप्यस्माकम् ईश्वरो वन्दित्वा-
 वस्थायामप्यस्मान् न पर्यत्यजत् किन्त्वस्माकम् ईश्वरस्य मन्दिरं स्थापयितुं
 तस्य जीर्णोद्धारं कर्तुञ्च यिद्धदादेशे यिरूशालमे चास्मभ्यं प्राकारं दातुम्
 अस्मान् जीवयितुञ्च सो ऽस्मान् प्रति पारसीकनृपतीनां प्रसादम् अवर्त्त-
 १० यत् । इदानीं हे अस्माकम् ईश्वर, इतः परं वयं किं वदिष्यामः ? यतो
 ११ वयं भवतो निदेशान् पर्यत्यजाम । भवान् निजदासैर्भविष्यद्वादिभि
 र्वच इदं गदयामास, यूयं यं जनपदम् अधिकर्तुं प्रवेक्ष्यथ स इतरदे-
 शीयलोकानाम् अशुचिक्रियाभिरर्थतो याभिर्घृणार्हक्रियाभिस्ते निज-
 १२ मालिन्यात् तस्य दिग्दिगन्तरम् अपूरयन् ताभिरमेधो विद्यते । अतो
 हेतो यूयं तेषां तनयेभ्यो युष्माकं दुहितृन् मा दत्त युष्माकं पुत्राणाञ्च
 विवाहार्थं तेषां दुहितृन् मा गृह्णीत, अपरं तेषां मङ्गलं सौभाग्यञ्च क-
 दापि न चेष्टस्व तेन यूयं बलवन्तो भविष्यथ जनपदीयानि उत्तमवस्तूनि
 भोक्ष्यध्वे निजवंशस्य निमित्तं नित्याधिकारमिव तं निधाय यास्यथ च ।
 १३ किन्त्वस्माकं कुक्रियाभिर्भृशपराधेन चैतावत्यमङ्गले ऽस्मासु वर्तन्ते ऽपि,
 हे अस्माकम् ईश्वर, त्वम् अस्माकं कलुषेभ्यो ऽत्यन्तरं दण्डम् अददा अधि-
 १४ कन्त्वस्माकं कतिपयान् जनान् इत्यम् उदधरः । एतदपि यदि वयं तव
 निदेशान् लङ्घित्वा पुनर्वारं घृणार्हकर्मकारिभिरर्ते जातीयैः साकं मि-

त्रतां कुर्मन्तर्हि यावद् अस्माकं कश्चिद् रक्षितो ऽवशिष्टो वा न तिष्ठति
तावत् त्वम् अस्मभ्यं कुपित्वा किम् अस्मान् निःशेषं न नाशयिष्यसि? हे १५
इखायेलः प्रभो परमेश्वर त्वं धर्मस्वरूपः, यतो वयम् अद्य यावद् रक्षां
प्राप्तावशिष्टा विद्यामहे, पश्य वयं तव समक्षम् अपराधे मग्ना आस्महे
सत्कारणात् तव समक्षं स्थातुं न पारयामः ।

10

१० दशमोऽध्यायः ।

१ शिखनियेनेप्राहस्याश्वपनं ६ शोकावितेनेप्राह्णेण लोकानां संग्रहणं ६ लोकैरपराधं
खोक्त्य तं त्यक्तुम् अङ्गीकरणं १५ अन्यजातीययोषितां दवनाथं लोकानां नियो-
जनं १८ अपराधिलोकानां नामानि ।

अनेन प्रकारेणेश्वरीयमन्दिरस्यान्तिक इग्राहे प्रार्थनां कलुषस्वीकारं १
क्रन्दनं प्रणामञ्च कुर्वतीखायेलीयलोकानां मध्यात् स्त्रीपुरुषबालानाम्
अतीव महासमाजस्तस्य समीपे मिलितो बभूव, अपरं लोका अतीव
चक्रन्दुः । तदानोम् एतन्मवंशीयो यिह्नीयेलस्य तनयः शिखनिय इग्राहं १
वाचमिमां जगाद, वयं खेषाम् ईश्वरस्य विरुद्धम् अपराधिना भूत्वै-
तद्देशीयानां मध्याद् इतरजातीयाः कन्या व्यवहाम, तथापि विषये
ऽस्मिन् इखायेलि प्रत्याशा विद्यते । मत्प्रभो भवतो मन्त्रणानुसारेण- २
स्माकम् ईश्वरस्य निदेशात् कम्पितानां मनुजानां मन्त्रणानुसारेण च ता
योषितस्तासु जाता बालकाश्चास्माभिः परित्यज्यन्त इति नियमो ऽस्मा-
कम् ईश्वरेण समं क्रियतां तत् कर्म व्यवस्थानुसारेण भवतु । उत्तिष्ठ ४
यतः कर्मैतत् त्वया कर्तव्यं वयमपि तव साहाय्यं करिष्यामः, त्वम्
उत्सुको भूत्वा कर्म कुरुष्व । तदानीम् इग्राहः समुत्थाय तद्वाक्यानुसा- ५
रेण करणार्थं प्रमुखयाजकान् लेवीयान् इखायेलीयनिखिललोकांश्च श्रपयं
कारयामास तेन ते श्रपयं चक्रवांसः ।

अनन्तरम् इग्राह ईश्वरीयमन्दिरस्य सम्मुखाद् उत्थायेलियाशीवस्य ६
तनयस्य योहाननस्य कोष्ठं प्राविशत् तत् स्थानं गत्वा किञ्चन भक्ष्यं नाभुङ्क्त
पानीयञ्च नापिवत् यतो वन्द्यवस्थात आगतानां मनुजानाम् अपराधात्
सो ऽशोचत् । अनन्तरं युद्धदासा मनुजा यिरूशालमे समागमिष्यन्ति, ७
परन्तु यः कश्चनाधिपानां प्राचीनानाञ्च मन्त्रणानुसारेण दिनत्रयमध्ये ८
नागमिष्यति तदीयं सर्वस्वम् अपहृदिष्यते, अपरं वन्द्यवस्थात आग-

तात् समाजात् स वह्निर्भविष्यत्येतद् विह्वदायिरूशालमयोः सर्वत्र घोषयाचक्रे ।

- ८ अनन्तरं विह्वदाविन्यामीनयोर्निखिलमनुजा दिनत्रयमध्ये विह्व-
शालमे मिलितवन्तः । तदानीं नवममासस्य विंशतितमं दिनमासीत् ।
मनुजा गुरुतरकार्यनिदानात् महावृष्टिनिदानाच्च प्रकम्पमाना ईश्वरी-
- १० यभवनस्य महाप्राङ्गण उपविविशुः । ततः परं याजक इष्टाहः समुत्थाय
तान् जगाद युष्माभिरिच्छायेलो दोषस्य वृद्धये ऽन्यजातोयाः कन्या ब्यूढा
- ११ अनेनापराजं । अतो हेतोरिदानीं युष्माकं पिष्टलोकानां प्रभोः परमेश्व-
रस्य सन्निधौ तत् स्वीकुरुष्वं तस्य तुष्टिजनकं कर्म कुरुष्वच्च, अपरं देशीय-
- १२ मनुजेभ्य इतरजातीययोषिभ्यश्च खान् पृथक् कुरुष्वं । तदानीं निखिलः
समाजः प्रोच्चकैः स्वरैः प्रत्युवाच, भवता यादृशं गदितं तदनुसारेणा-
- १३ स्माभिः कारिष्यते । परन्तु लोका अनेके वर्षाकालश्चोपस्थितवान्,
वयं वह्निस्थले स्थातुं न पारयामहे किञ्च कर्मदं दिनैकेन दिनद्वयेन वा
- १४ साध्यं नहि, यस्माद् वयमनेक एतेन कर्मणापराधिनो जाताः । अतः
कृत्स्नसमाजस्य कृते ऽस्माकम् अधिपतय एतस्मिन् नियुज्यन्ताम् अपरम्
अस्माकं नगरेषु यावन्तो लोका इतरजातीयाः कन्या व्यवहन्तैः सार्द्धम्
एकैकस्य नगरस्य प्राचीनलोका विचारयितारश्च निरूपितसमये समाग-
च्छन्तु तेन विषये ऽस्मिन् अस्माकम् ईश्वरस्य कोपाभिरस्मत्तो निवर्त्तिष्यते ।
- १५ एतस्या मन्त्राया वैपरीत्येन केवलम् असाहेजस्य तनयो योनायन-
स्तिकाहस्य तनयो यद्वसियश्चोदतिष्ठतां किञ्च मिशुल्लभो लेबोयः सन्वि-
- १६ ययश्च तयोः साहाय्यम् अकुरुतां । तथापि वन्दीकृता मनुजा विधिवद्
आचारम् अकुर्वन् याजक इष्टाहः प्रधानपिष्टकाः कियन्तो लोकाश्च
निजनिजपिष्टवंशानुसारेण निजनिजनामानुसारेण च पृथक्कृताः सन्तो
- १७ दशममासस्य प्रथमदिवसे तत्कार्यस्य विचारं कर्तुम् उपविविशुः । अपरं
प्रथममासस्य प्रथमे दिवसे त इतरजातीययोषिद्व्याह्निपुरुषाणां वि-
चारं समापयामासुः ।
- १८ याजकवंशानां मध्य इतरजातीयकन्याग्राहिण एते मनुजा अविद्यन्त,
यिहोषादकस्य सुतस्य येश्रूयस्य तनयानां भ्रातृणाञ्च मध्ये मासेय इली-
- १९ येघरो यारिवो मिदलियश्च । इमे निजा निजा जायाः परित्यक्तुं साक्षरं
लिलिखुः, अपरम् अपराधित्वकारणात् मेघमेकं दोषार्थकबलिं ददुः ।
- २० अपरम् इम्मेरवंशे हनानिः सिवदियश्च । अपरं हारीमवंशे मासेय

एलियः शिमरियो यिहीयेल उषियश्च । अपरं पश्छरवंश इलियो- १९
 रेनयो मासेय इस्मायेलो निथनेलो योषावद इलियासाहश्च । अपरं १२
 खेवीयानां मध्ये योषावदः शिमरियः किलाथाहः (सएव किलीटः) पि-
 थाहियो यिद्धदा इलियेघरश्च । अपरं गायकानां मध्य इलियाशीवः । १४
 हारपालानां मध्ये शल्लुमः टेल्म ऊरिश्च । अपरम् इस्त्रायेलीयानां मध्ये १५
 परियोश्वंशे रिमायो यिधियो मल्लियो मिथामीन इलियासरो
 मल्लियो विनायश्च । अपरम् एलमवंशे मत्तनियः सिखरियो यिही- १६
 येलो ऽब्दि र्थिरेमेत एलियश्च । अपरं सत्तुवंश इलियो-रेनय इलिया- १७
 शीवो मत्तनियो यिरेमेतः सावदो ऽसीसाश्च । अपरं वेवयवंशे यि- १८
 होहाननो हननियः सव्वयो ऽत्लयश्च । अपरं वानिवंशे मिशुल्लमो १९
 मल्लूको ऽदायाहो याशूवः शालो रामेतश्च । अपरं पहतमोयाववंशे २०
 ऽद्रः किललो विनायो मासेयो मत्तनियो वित्सलेलो विन्नूयि र्मिनश्च ।
 अपरं हारीमवंशे इलियेघरो यिशियो मल्लियः शिमरियो शिमियोनो २१
 विन्थामीनो मल्लूकः शिमरियश्च । अपरं हशूमवंशे मत्तनियो मत्ततः २२
 सावद इलीफेलटो यिरेमयो मिनशिः शिमरियश्च । अपरं वानिवंशे २४
 मादयो ऽम्नाम ऊयेलो विनायो वेदियाहः किलूऊ र्गनियो मिरेमेत २६
 इलियाशीवो मत्तनियो मत्तनयो यासयो वानि विन्नूयिः शिमरियः २८
 शेलिमियो नाथनो ऽदायाहो मगदूयः शारयो ऽसरैलः शेलि- ४१
 मियः शिमरियः शल्लूमो ऽमरियो यूषफश्च । अपरं निवुवंशे यियूयेलो ४२
 मत्तथियः सावदः सिवीनो यादयो योयेलो विनायश्च । इम इतरजाती- ४४
 यकन्या व्यवहन् कतिप्रयानांश्च तासु जायासु सन्ताना अजायन्त ।